

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

תוכסד 'ב םויל תירחש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

שחרית ליום ב' דסיכות

* האל

בַּתְּעַצְמוֹת עֲזָדָה. הַגְּדוֹל בְּכַבוֹד שְׁמָדָה. הַגְּבוֹר
 לְנִצְחָה וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתָהָ. הַמְּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל
 כֶּסֶף רָם וְנִשְׂאָה: שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
 וּכְתוּב. רַגְנוֹ צַדִּיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱוָה תִּהְיֶה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל.

וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:

וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם:

וּבְקִרְבַּי קְדוֹשִׁים תִּתְקַדְּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַב־בוֹת עֲמָדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
 יִתְפָּאֵר שְׁמָדָה מִלְּכֵנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֵת
 כָּל־הַיְצִירִים לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר
 לְבָרַךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּם עַד כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
 וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמָדָה לְעַד מִלְּכֵנוּ. הָאֵל הַמְּלֶךְ
 הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֵךְ נֶאֱוָה
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַקְּדוֹ
 וְזִמְרָה עִזִּי וּמְמִשְׁלָה נִצְחָה גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תִּהְיֶה
 וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל

*) Die Uebersetzung siehe beim ersten Tag.

בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת
הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

יְתַבַּר וְיִתְקַדֵּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְיָד מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.

יְתַבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ הַקִּיְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא
דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך.

יְתַבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדוֹ אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ
לְרַכֵּב בְּעֵרְבוֹת בֵּיתָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי:
וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְהִדְלָה:
בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד
יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ברכו את יי המברך: | Bort
Sem. ברוך יי המברך לעולם ועד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר
וְכוֹרֵא חֲשֵׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם
וְכוֹרֵא אֵת הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים. אוֹרוֹת מֵאֲפֵל אָמַר וַיְהִי:

ע"ס א"ב וצקיף סמוס סס סנחצר שלמה.

Aus allen Kräften
preise ich den Furchtbaren und
Schrecklichen, weile auf der
Schwelle seines Hauses um
Erlösung zu finden; (am
fünfzehnten Tage.) Mit dem
Palmzweig in der Hand,
nebst den drei dazu bestimmten
Pflanzen preise ich (Gott) mein
Licht und Heil (des siebenten
Monats). Ihn, den Himmel-
bewohner, mit Majestät um-

אֱמִיץ לְנוֹרָא וְאוֹם.
בְּהַסְתּוֹפִי לִפְנֵי אֲמִצָּא
בְּדוֹם. אֲךָ בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר
זֶם: בְּדַקְחֵי כַף תּוֹמֵר
דְּשִׁלְשֵׁת מִיְנֵי קְבוּעֵי. בָּם
אֶהְלֵל לְאוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי.
בְּחֻדֵשׁ הַשְּׁבִיעִי: גְּאוֹרֵת
אֶלְבִּישׁ לְדָר בְּמְרוֹמִים.

geben, Ihn will ich preisen mit den fehlerlosen Pflanzen; (solzt ihr das Fest des Ewigen sieben Tage feiern).

Mit Mund und Zunge will ich rühmen den Erhörer der Gebete, (am ersten Tage desselben solzt ihr nehmen) so sprach der Allerheilige.

Den Erhabenen herrlichen Stimmen mächtiger Fluthen, auch ich will Ihn schmücken mit Glanz und Schöne; (die Frucht des herrlichsten Baumes). Hochgerühmt ist Er in der Versammlung eines von Ihm geschützten Volkes, die mit Lob und Preis Ihn krönen (und Palmzweige). Er schüttet des Segens Fülle vom Himmel auf ein Volk, das Ihn preist mit den innersten Herzen (nebst einem Zweiglein des Aboth). Die Tugenden erhalten das Uebergewicht, die Sünden werden verziehen und die Strafen entfernt, von denen, die ergreifen (die Bachweide). An euren Versammlungen werdet ihr viel Genuß finden, wenn ihr euch haltet an den Befehlen eures Königs. Und ihr solzt euch freuen vor dem Ewigen, eurem Gotte). Eurer Mühen wird euch überheben, der Führer durch Nacht und Tag, den Stolz eurer Unterdrücker bändigen, damit ihr nicht gestört

שחית ליום ב' דסכות

להללו במורביות שלמים
ולא קטומים. תחוננו את
חג יי שבעת ימים:

אֲהִלֵּל בְּפֶה וּלְשׁוֹן. לְשׁוֹמֵעַ
קוֹל לְחֹשׁוֹן. כְּנֶס וּלְקַחְתֶּם לְכֶם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. קְדוֹשׁ.

דגול מקולות מים נאדר.
אֲאֶפְדְּנִי הוֹד וְהָדָר. בְּכָרִי
עֵץ הָדָר: הַמְרוֹמִם בְּקֶהֱל
עַם נְצוּרִים. בְּהִלּוּל וּפְאָר
אוֹתוֹ מִכְתוּרִים. בְּכִפּוֹת
תְּמָרִים: וַיְרִיק רֹב בְּרָכוֹת
מֵאַרְבוֹת. לְאוֹם מְהַלְלוֹ
מִסְרָעָף וּמִקְרָבוֹת. וּבַעֲנָף
עֵץ עֲבוֹת: זְכוֹיֹת יוֹכְרְעוּ
וְעוֹן יוֹמָחֵד מִלְּהַכּוֹת
כְּשֶׁלְּהֶבֶת רִשְׁפֵי גַחַל.
תּוֹמְכֵי עַרְבֵי גַחַל: חֲדוֹת
רַב תִּמְצְאוּ בְּלִהְקִתְּכֶם.
חֲתוּנִים בְּצִוּוֹ דֵת מֶלֶכְכֶם.
וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵיכֶם:
טְרַחְתֶּם יִפְיֵק נוֹהֵג לִילוֹת
וַיָּמִים. גְּאוֹן | נוֹגְשֵׁיכֶם יִגְדַע
וַיָּדְמִים. לְבַל תִּעַנְשׁוּ

werdet (während der sieben-
tägigen Feier). Der Allmächtige
wird vernehmen das Gebet,
erhören das Flehen, und wie
ein Opfer aufnehmen mein
leises Beten. (Ihr sollt es feiern
als ein Fest des Ewigen). Mit
neuer Kraft wird Er ausgerüsten
eine Nation, die mit Freuden
feiert das Laubhütten- und
Beschlußfest; (sieben Tage im
Jahre). Einst wird Er die Last
von euren Schultern nehmen,
dann erst werdet ihr jubeln
und eure Feste feiern in jener
Stadt (Jerusalem), (als ein
ewiges Gesetz für eure Nach-
kommen). Ihn, der beständig
euch beachtet, Ihn sollt Ihr
preisen ehrfurchtsvoll, durch
liebliche Lieder, ununterbrochen
(sieben Tage sollt ihr in der
Laubhütte weilen). Das edelste
der Völker, das Seine Verord-
nungen beachtet, wird unter
Seinem Schutze ewig sicher ste-
hen (jeder Einheimische in Israel
soll in Laubhütten wohnen).
Erhöhet den Ruhm Dessen, der
in eurer Mitte thront, auf daß
ihr in Frieden weilet euer Leben
lang; (damit eure Nachkommen
es wissen). Der Allerhöchste hat
Seine Wunder durch den Er-
löser kund gethan, hat Seine
Schutzbefohlenen in Wolken
gehüllt (denn ich habe die Kin-

בַּחֲגִיגַת שִׁבְעַת יָמִים:
יִסְכִּית אֵל פְּלוֹר וַיֵּאָזִין
הַגִּזְוִנִי. וַיִּקְבַּל כְּקָרְבַּן רַחֲשׁ
עֲנִינִי. וַחֲנוּתָם וְאוֹתוֹ חַג
רִי: כְּשֶׁרוֹן כַּח יַחֲדִיף
לְשׁוֹשָׁנָה. חוֹנֶנֶת וְעוֹצֶרֶת
וְסוֹכֶכֶת בְּרִנָּה. שִׁבְעַת
יָמִים בְּשָׁנָה: לָעֵת יָסִיר
סָבֵל מֵעַל שִׁכְמֵיכֶם. תִּרְנֹו
וְתַחֲוֹנוּ בְּקִרְיַת מוֹעֲדֵיכֶם.
חֲקַת עוֹלָם לְדוֹרוֹתֵיכֶם:
מִשְׁגִּיחַ מֵחֶרֶד תִּהְיֶה לָּו
בְּאִיּוֹמִים. מִנְעֵימִים קוֹל
וְלֹא דוֹמִים. בְּסִכַּת תִּשְׁבוּ
שִׁבְעַת יָמִים: גְּדִיבֵי עַמִּים
סוֹדְרֵי עֲרֻכּוֹת. בְּאַבְרָתוֹ
לְעַד יְהוֹ סְכוּכּוֹת. כָּד
הָאֲזַרַח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ
בְּסִכַּת: סוֹלוּ בְּהַלּוּל לְשׁוֹכֵן
בֵּינֵיכֶם. וְתַנּוּחֵי בְּהַשְׁקֵט
כָּד יְמֵיכֶם. לְמַעַן יִדְעוּ
דַּרְתֵּיכֶם: עֲלִיּוֹן הוֹדִיעַ
פְּלִאָיו עַל יְדֵי גּוֹאֵל. עַמּוּסִין
סִכְדֵי בְּעֲנָנִים כְּהוֹאֵל. כִּי

der Israel in Hütten wohnen lassen). Ich habe den Ueberrest meines Volkes begnadigt, habe ihr Recht ausgeführt, wie Sonnenlicht (als ich sie aus Egypten geführt). Eure Klagen habe ich vernommen, und habe Erlösung meinem Volke gesendet. (Moses machte die Feste des Ewigen bekannt). Der die Zeiten bestimmt, der ewig Lebende, hat es selbst dem Volke befohlen in Seinem huldvollen Namen: (das Laubhüttenfest sollt ihr sieben Tage begehen). Allerhabener! schütze aus Deinen Höhen Deine Versammlungen, erbarme Dich und stehe bei allen Gemeinden. (Du sollst fröhlich sein an deinem Feste, du, sammt deinem Sohne und deiner Tochter). Nie wird ein Unfall dich schrecken, die Gott-ergebenen Zerstreuten wird Hoffnung erfüllen. (Sieben Tage sollst du feiern dem Ewigen, deinem Gotte). In zahlreicher Menge wallfahrten sie nach jener Residenz, vor seinem Antlitze flehend zu erscheinen. (Dreimal des Jahres). Sie sehnten sich, die Herrlichkeit Seines Heils zu schauen, Geschenke dem darzubringen, dem Alles gehört. (Ein Jeder nach seinem Ver-

בסכות הושבתי את בני ישראל: פקדתי עמי לחון שירים. משפטם להוציא כאור וצהרים. בהוציא אותם מארץ מצרים: צקון צעקתכם הסגיתי באוני ופדות שלחתי לכל המוני. וידבר משה את מועדי יי: קרא דורות חי עולמים. ציה לעם שמו מנעימים. חג הסכות תעשה לה שבעת ימים: רם מפעוניך הסך מקהלותיך. לרחם ולהושיע כל ו להקותיך. ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך: שודד עוד לבל יבהילך. לתת תקוה לפזורי כמהיך. שבעת ימים תחוג קיי אלהיך: תוקף המון קרית חנה. באים להראות פניו בחנינה. שלש פעמים בשנה: תאבי ישעו לחוות כבודו. להתשירו משלו והבל בידו. איש כמתנת

mögen). Auch ihr, die ihr diese Zweige ergreift, werdet vor jedem Mißgeschick bewahrt bleiben, frohe Botschaft werdet ihr sehen und vernehmen; diese Tage treffen sicher noch ein.

יָדוּ: תּוֹמְכֵי סַנְסְנֵי הַשָּׁאִים.
מִשְׁטָן וּמִמְשַׁחִית יְהוָה
חֲבוּאִים. לַחֲזוֹת וּלְהַסְבִּית
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת לְכֵן הִנֵּה
יָמִים בָּאִים:

אֶהְלֵל בְּפֶה וּלְשׁוֹן. לְשׁוֹמֵעַ קוֹל וּלְחֲשׁוֹן. Gemeinde
u. Borb.

כְּנֵם וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. קְדוֹשׁ:
הַמְאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל־
יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרָאשִׁית: מְהֵרָבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כָּלֶם בְּחִכְמָה
עֲשִׂיתָ. מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיִיךָ: הַמְלַךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵן.
הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם וְעֲלִינוּ. אֲדוֹן עֲזֹנוּ. צוּר מִשְׁגְּבָנוּ. מְגִן
יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגֵּב בְּעַדְנוּ. אֵל בְּרוּךְ גְּדֹל־דָּעָה. הַכִּיֵּן וּפַעַל זְהָרֵי
חֶמֶה טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת
צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ:
תְּתַבְּרֶךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. וְעַל־מְאֹרֵי־אוֹר
שְׁעֵשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סְלָה:

תְּתַבְּרֶךְ צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לְעַד מִלִּפְנֵי יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשַׁרְתֵּנוּ כָּלֶם עוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמְלַךְ עוֹלָם: כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים וְכָלֶם
עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיָּהֶם
בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
וּמְפָאֲרִים וּמְעַרְצִים. וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים:

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמְּלַךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֵיל מְלַכּוּת שָׁמַיִם זֶה מְזָה. וְנוֹתְנִים
רְשׁוֹת זֶה לְזֶה: לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֵם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה
וּבְנֵעִימָה. קְדוּשָׁה כָּלֶם כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

מיוסד ע"פ א"ב.

אופן

אֲמִיר אֹתָךְ סְלָה. בְּהוֹד וְהִדְר וְתִהְיֶה.
 גּוֹאֵל הַצְּמִיחַ גְּאֻלָּה. הַרוּשׁ אֵימָתָךְ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה.
 דְּצִנִּים בְּשִׁמְחָה. וּבְלוּלֵבִיהֶם אֹתָךְ לְשִׁמְחָה.
 זֹעֲקִים לְפָנֶיךָ שִׁיחָה. הַמּוֹל עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה
 וְהַצְּלִיחָה: טוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים. יִקַּר עֲדַת
 אֲהוּבִים. כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִיִּים וּמוֹדִים בְּאֲהָבִים.
 הַבִּיֵּאם לְשַׁעַר בֵּת רַבִּים: מַחְמָדִם תֵּן לָהֶם.
 נָא שְׂמַח עִמָּהֶם. שָׂא נָא חַטָּאתֵיהֶם. עֲבוֹר עַל
 פְּשָׁעֵיהֶם: פּוֹצְחִים הֵלֵל וְתוֹדוֹת. צוּר הַיּוֹדֵעַ
 עֲתִידוֹת. קוֹל | לְהַשְׁמִיעַ אֹתָם לַחֲדוֹת. רַחֲמִים
 בְּנִשְׁאֵם אֲנָדוֹת: ^{Borb.} שׁוֹקֵדִים וְאֹתָךְ מִקְדֵּי־יֵשִׁים.
 שְׁבַחְךָ בְּפִיהֶם רוּחֵי־שֵׁים. תוֹקְפִים בְּרוּךְ (כ"א בְּרוּן)
 וְלוֹחֵשִׁים. תּוֹמְכִים כְּאֵלֵי תְּרֵשִׁי־שֵׁים:

וְהַחֲיוֹת יִשׁוּרְרוּ וּכְרוּבִים יִפְאָרוּ וּשְׂרָפִים יִרְנּוּ וְאַרְאֲלִים
 יִבְרְכוּ פְּנֵי כְּלִיחָה וְאוֹפֵן וּכְרוּב לְעַמַּת שְׂרָפִים. לְעַמְתָּם |
 מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּהוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימֹת יִתְנֶה. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם. זְמִירוֹת
 יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבַּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה
 חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
 רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־
 יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית: כְּאִמּוֹר לְעֹשֶׂה אוֹרִים גְּדוּלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַד־צִיּוֹן תְּאִיר וּנְזַכֵּר כְּלָנוּ
 מְהֵרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאֹרֹת:

אֲהַבְּהָ רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמֵלֶת עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְּפָנָיו בְּעֶבֶד אֲבוֹתֵינוּ שְׂפָטָיו בָּךְ.
 וְתִלְמָדֵם חֲקֵי חַיִּים. בֵּן תַּחֲנֻנוּ וְתִלְמָדֵנוּ: אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמְנוּ.
 הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלַבְנוּ לְהַבִּין וְלֹהֵ שְׂפִיל. לְשִׁמוּעַ לְלַמֵּד
 וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת. וְלִקְיָם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבֵּק לִפְנֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וַיַּחַד
 לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה שְׂמֵחָ. וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי בְשֵׁם
 קְדֻשָּׁתְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִישׁוּעָתְךָ:
 וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמֵיֹת
 לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ. וּבְנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם
 וְלִשׁוֹן. וְקִרְבְּתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לְךָ
 וְלִיחָדְךָ בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(ישיב לווי אל מלך נאמן)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

וַאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
 מַאֲדֶּךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
 עַל־לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָה וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִקְוֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ
 וְהָיוּ לְטִמְטֵם בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתַּבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 וְהָיוּ אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אַרְצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשָׁה וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
 וְחָרָה אֶף־יְהוָה בְּכֶם וַעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
 וְהִאֲדָמָה לֹא תִמָּן אֶת־יְכוּלָהּ וְאֲכַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ

הַטְּבֵה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־
 לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֹתֵם אִתְּכֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹשֵׁפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֵם אִתְּכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
 תִּתְּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיְצִיב וְנִכּוֹן וְקִיָּם וַיִּשָּׁר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב וְחָכִיב וְנֶחְמָד
 וְנָעִים וְנִזְרָא וְאֶדִיר. וּמִתְקָן וּמִקְבָּל וְטוֹב וְנֶסֶף הַדְּבָר הַזֶּה
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּכֵנוּ צִוֵּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמּוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
 וְאַמּוֹנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים
 לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־
 הַדּוֹרֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־הַדּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָרֶיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.
 אֱמֶת שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 אֵתָה הִיא מִלְּכֵנוּ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה. לְמַעַן שִׁמְךָ מֵהַר לְגִבְעָתֵנוּ
 כַּאֲשֶׁר גָּאֵלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ
 נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

ע"פ א"ב זכאשי סמכות.

חולת

אַנא Der Freude Füll', o Herr
 verleihe denen,
 Die harrend sich nach deinem Heile
 sehnen,
 Die kommen, ausdrücken deinen
 Ruhm
 In deiner Frommen Dir geweih'ten
 Stätte —
 O leite sie doch wieder in Dein
 Heiligthum,
 Und drücke auf ihr Haupt des
 Heiles Siegel,
 Befreie sie von des Verführers Kette,
 Und decke schützend sie unter Dei-
 nem Flügel —
 O setze in sein Recht den Tempel
 wieder,
 Den Du zur Schaueröb' hast um-
 gethan;
 Vereine endlich die zerstreuten Glie-
 der,
 Die Sprößlinge von jenem frommen
 Ahn. —
 Die Tyrannei zerknicke gleich dem
 Schilfe,
 Sie soll verworfen und vereinsamt
 sein;
 Doch Deinen Glaubenstreuen spende
 Hilfe,
 Sie setz' auf Hermons Hügel wie-
 der ein.
 Laß, Herr! die Deiner Schickung
 fromm sich beugen,
 Ruh'n unter ihnen Deine Herr-
 lichkeit —
 Sie wallen zu des Tempels Festes-
 reigen,
 In jene Residenz, zu ihrem Sitz
 bereit. —
 Laß kräftig sie und mächtig sich ent-
 falten.
 Du bist ihr Schutz und Schirm
 und bleibst ihr Hort.
 Du wirst doch wider sie nicht ewig
 walten,
 Auf Dir ruh't ja ihr Hoffen fort
 und fort.
 Den Tempel, jetzt in eine Ded' um-
 staltet,
 Wie in der Vorzeit stell' ihn wieder
 her —

אַנא תָּרַב עֲלִיצוֹתֶיךָ. לְקוֹי
 יִשׁוּעֶתֶךָ. בָּאִים לְעַמּוֹן
 תִּהְיֶה לְתֶיךָ. בְּוַעַד בַּיִת
 דְּגִילְתֶיךָ: גּוֹדְדִם לְבַיִת
 בְּחִירְתֶיךָ. יֵשַׁע לְרֹאשֵׁם
 בְּתַתֶּיךָ. דָּלִם | מִכּוֹשֵׁל
 תִּגְרֶתֶךָ. וּתְסוּכְכֶם בְּגִין
 אֲבֵרְתֶיךָ: הוֹשֵׁב עַל מִשְׁפְּטוֹ
 אֶרְמוֹן. אֲשֶׁר שָׁתָה יְלִיל
 יְשִׁימוֹן. וְכִנֵּם גְּדַחֵי הָמוֹן.
 זָרַע תָּם פָּצַל | לַח לוֹז
 וְעֶרְמוֹן: וַיְדִי רָשַׁע כַּפּוֹף
 בְּאַגְמוֹן. יְבוֹאוּם שְׂכוֹל
 וְאַלְמוֹן. חֲנוּנִיקָה הוֹנִי אֶמּוֹן.
 תִּטְעֵם בְּהַר חֶרְמוֹן: טוֹעֲנֵי
 עֶקֶד עַל גַּבֶּם. יְהִי הַשְׂרָה
 שְׂכִינְתֶיךָ בְּקִרְבָּם. יַעֲלוּ
 לְחוֹג לְבַיִת נְאוֹם. בְּהִכּוֹנֵן
 עִיר מוֹשְׁבָם: כַּח וְלֹאֵל
 תִּשְׁנָבֶם. צוֹר עֵזֶם וּמִשְׁנָבֶם.
 לֹא לְנִצָּח תִּרְיִבֶם. כִּי עֲלִידָה
 מִשְׁלִיכִים יְהָבֶם: מִקֶּדְשֶׁךָ
 הַשָּׁמַיִם. כִּימֵי עוֹלָם תִּרְוּמֶם.

Daß nicht Zerstörung ferner an ihm
 waltet,
 Dies Ungethüm des Scheusals
 nimmermehr —
 Die Hülte David's richte auf in
 Schöne,
 Und ihre Niederreißer tilge nun,
 Daß der verstummen Harf' erwachen
 Töne,
 Daß ihre Saiten nie entschlummert
 ruh'n.
 Der stolze Heerdendom ist, ach, noch
 immer,
 In düst'rer Trauer wie geschwärzt
 umhüllt;
 Berkläre endlich ihn im lichten
 Schimmer,
 Und werde Schutzzelt ihm und
 Mauer Schild.
 Die große Hürde jener reichen Heerde,
 Zu bölliger Vernichtung schon be-
 stimmt —
 O schaue, daß sie fett und kräftig
 werde,
 Wie treuer Hirt', der sich der Heerd'
 annimmt —
 In jenen volksbewegten Tempel-
 hallen,
 Wo Palmenblattwerk, Cherubim-
 gestalten
 Aus tiefgeschnitt'ner Arbeit sich ent-
 falten,
 Laß wieder liebliche Gesäng' er-
 schallen,
 Die auf in Andacht Frühe und
 Abend wallen. —
 Erlöse uns mit Macht und Wunder-
 zeichen.
 Wie einst die Wand'rer aus Egypt-
 tens Reichen.

נִצַּח לְבַל יִשְׁתּוּמֵם. תַּת
 שְׁקוּיָן שׁוּמֵם: סִכַּת דָּוִד
 קוּמֵם. וּפּוֹרְצֵי גְדָרֵהּ הַשָּׁמַיִם.
 עוֹרָה כַּנּוֹרֵי הַדּוֹמָם. וְנִימּוֹ
 עוֹד לְבַל תִּנְמָם: פִּנְתַּי
 מִגְדַּל עֵדֶר. אֶפְלָה בְּשַׁחְרוּרֵי
 קָדֶר. צִפָּה לְהִדָּרָה בְּהָדֶר.
 הַיּוֹת סִכָּה וְגִדֶר: קִנְיִן צֶאֱן
 דִּיר. אֲשֶׁר נִזְרָה לְהַעֲדֶר.
 רֵאֵה לְהַשְׁמִין וּלְהַפְדֶּר.
 כְּבִקְרַת רוּעָה עֵדֶר: שַׁעַר
 בַּת רַבִּים. מְכוּם תַּמּוּרַת
 וְכָרוּבִים. תַּחֲטִיבוּ
 בְּחַטּוֹבִים. בְּמִסְגְּרוֹת
 וּשְׁלֵבִים: תַּחֲדֹשׁוּ שִׁירִים
 עֲרֵבִים. בְּפֶה מְשֻׁכְּמִים
 וּמְעֲרִיבִים. תַּפְדְּנוּ בְּאוֹמֵן
 וּשְׁנוּבִים. כְּאֵז פְּדִירַת גְּזֵי
 רְהָבִים:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצִדְקַתְּךָ עַד־אֶפְסֵי־אָרֶץ: אֲשֶׁר־יֵשׁ אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ.
 וְתוֹרַתְּךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַד לְבוֹ: אֱמַת אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ.
 וּמִלְּךָ גְּבוּר לְרִיב רִיבֵם: אֱמַת אֶתְּהָ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֶתְּהָ הוּא
 אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים

גִּאֲלֹתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הֲרַגְתָּ.
 וּבְכוֹרְךָ גִּאֲלֹתָ. וַיִּסְסֹף בְּקַעְתָּ. וַיִּדְדִים טַבַּעְתָּ. וַיִּדְדִים הֵעֲבַרְתָּ.
 וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחֵם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: עַל־זֹאת שִׁבְחוּ
 אֱהֹוִבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתַנוּ יְרִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת.
 בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשְׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא,
 מְשַׁפִּיל גְּאִים, וּמַגְבִּיחַ שְׁפִלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֵה עֲנָוִים,
 וְעוֹזֵר דָּלִים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת שְׂוַעַם אֱלֹוֵ: תְהַלְלוּת לְאֵל
 עֲלִיּוֹן, בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָךְ עָנוּ שִׁירָה
 בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלֵם:

מִי כָמֹכָה בָּאֱלִים יְיָ. מִי כָמֹכָה נְאֻדָר בַּקֹּדֶשׁ.
 נוֹרָא תְהַלְלוֹת עֲשֵׂה־פִלָּא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאֹלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם יַחַד
 כָּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדָה כְּנַאֲמֶךָ יְהוּדָה
 וַיִּשְׂרָאֵל. גִּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְהַלְלָתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּוֹל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
 גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסִירִים וּמְקַיֵּם אַמְוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפְרָי. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
 וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשַׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאַתָּ:

וְתִתֶּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג הַסְּכוֹת הַזֶּה זְמַן
שִׂמְחַתָּנוּ מִקְרָא קָדֵשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֹדוֹנֵנוּ. וְזָכוֹר אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכוֹר
מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדֶךָ. וְזָכוֹר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ. וְזָכוֹר כָּל־
עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָרָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסְּכוֹת הַזֶּה. זְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְטוֹבָרָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׂיאוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאִשְׁרֵי רְצִיתָ וְאִמְרַתָּ
לְבָרְכָנוּ: קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ.
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן מוֹעֲדֵי קְדֻשָׁךְ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי
שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב אֶת
הָעַבֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם. בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל

בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתִחַזְּיֵנָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן:
 מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה
 לָךְ. וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ. מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבַנּוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכֹל הַחַיִּים יִזְדוּךָ סְלָה. וְיִהְלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הֵאֵל יִשְׁוֹעַתְנוּ
 וְעִזְרַתְנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְאוֹר
 פְּנֵיךָ נָתַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
 וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרְךָ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְיִשְׁפְּתֵי מַדְבַּר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תִדּוּם וּנְפֹשֵׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים אֵלַי רָעָה. מִהֲרָה הַפֵּר
 עֲצָתְךָ. וּמְקַלְלֵי מַחֲשַׁבְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַדְּצוּן יְדִידֶיךָ
 הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעַנְגֵי: יְהוֹי־לְרָצוֹן אֲמַר־פִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ.
 יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעֻבְדְּךָ בְּיַרְאֵה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

תפלת לשליח צבור בקול.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
 גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה: מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן:
 מִסּוּד חַכְמִים וּנְכוֹנִים. וּמִלְמַד וְדֹעַת מְבִינִים. אֲפַתְחָה
 פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ע"פ א"ב.

Mit reinen Händen wähle ich auf erlaubte Weise, einen Palmzweig, an welchem mittelst Goldfäden, die dazu gehörenden Pflanzen befestigt sind, um Unheil abzuwenden. Am Zehnten (Versöhnungstag) hat Er mich zum Leben verzeichnet, mich gelehrt den Weg des Lebens; Gottlosen nur zürnt Er, und verurtheilt sie in Seinem Unwillen zum Tode. Meine Sünden hat Er verziehen und mir Vergebung werden lassen; eine Stimme rief mir zu: gehe hin, und genieße es in Frieden. Durch vier Tage hat Er (vom Versöhnungstage bis zum Laubhüttenfeste) die Feste getrennt, damit die Freude des einen, nicht in die des andern übergehe. Das Fest des Erscheinens, das Erntefest nämlich, ist mir beschieden es mit Wonne zu feiern, das Laubhüttenfest und das Fest des Wassergießens auch.

אֶרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפּוֹת. בְּלִי
 חָמֶס קַחַת | סַגְסוּיִן כַּפּוֹת.
 נִמּוּנֵי פִּז לְאַגוֹד וּלְכַפּוֹת.
 דְּשֵׂאֵי אֱשֵׁלִים בְּכֶם אֶתְךָ
 לְכַפּוֹת: הֵן מִבְּעֵשׂוֹר הַתְּקַקִּי
 לְחַיִּים. וְהוֹדִיעַנִי אוֹרְחָה וְ
 חַיִּים. זַעַם | מֵאֵז תִּרְשִׁישׁ
 וְאֵיִם. חָרָה אַפּוֹ בְּכֶם | מִהֵיוֹת
 חַיִּים: מִרְחֵי נִשְׂא וְשֵׁת לִי
 סְלִיחָה. יִצְתָה בֵּת קוֹל | לְךָ
 אֲכוֹל בְּשִׂמְחָה. כְּאַרְבַּעַת
 יוֹם שֵׁת גְּבוּל שִׁיחָה. לְבָלוּ
 לְעֵרֵב שִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה:
 מוֹעֵד רְאִיתָ חֲגִיגַת אוֹסָף.
 נִתְמַךְ בְּחֻדְשֵׁי קְחוּגְגִי
 בְּכוֹסָף. סִכָּה וּפּוֹר נִזְלוּ
 לְהַעֲדִיף לִי בְּתוֹסָף. עֲנֵנִי

Er selber sprach: Nehmet an meine Lehren und strebt nicht nach Silber. Diese Pflanzen weihe ich dem Furchtbaren, und wohlgeordnete Gebete, um Erlösung zu finden. Wenn ihr für Geld sie kauft, dann nur sind sie Gott gefällig und geeignet sie an diesem Ersten des Festes zu schwingen.

Deinen Namen hast Du dem unserigen einverleibt, den Versöhnungstag zur Vergebung unserer Sünden anberaumt, Du wolltest uns schützen und nicht verurtheilen, uns schirmen und himmelan erheben; Gebenedeit seist Du, Ewiger! Schild Abrahams.

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בהסדר מחיה מתים ברחמים רבים סימך
נזפלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמינותו לישני
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומתיה
ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים:

Die Opferzahl von siebenzig Stieren habe ich Ihm einst an diesem Feste dargebracht zur Versöhnung der siebenzig Nationen der Erde; durch acht und neunzig Lämmer wollte ich Ihn versöhnen, um die acht und neunzig Strafen (für Uebertretung der Gebote) abzuwenden. Ich verdiene diese an jene*) am Erntefeste, um Erlösung

קחו מוסרי ואל כסף:
פרחים בנטעם אעמסה
לאיום. צחות קצחצה מצוא
בם פדיום. קיחתם בדרמים
יוכשרו לשם איום. ראים
להנטל בזה ראשון יום:
שמך משתף בשמנו.
שקדת מכפור מחות
אשמנו. תסוככנו ואל
תאשימנו. תגוננו
ותרוממנו עד מרום שימנו:
ברוך אתה יי מגן אכרדם:

ע"ס תשר"ק.
תשורת שי אלפים
שבועים. שלמתי בזה רגל
עלי אום שבועים. רציתי
שיים שמונה ותשעים.
קלוע בם תוכחות שמונה
ותשעים: צרפתי אלה

*) Im hebräischen ist hier ein Wortspiel.

und Freude zu erwirken, daß Hilfe und Beistand mir werde, und Er zeigt Seinen bewaffneten Arm zu meiner Hilfe. Wer die Festtage gebührend beachtet, der erreicht Seinen unmittelbaren Schutz, wird die Engel Seiner Allmacht schauen. Wer die Laubhütte wie seine Wohnung bezieht, den werden Edens Bäume einst beschatten, der heißeste Tag bedroht ihn nicht, er findet Schutz durch die Laubhütte, der Freuden Fülle auch wird er genießen, um dieserhalb schon allein den Segen des Friedens. Der Allerhabene wollte seine Nation siebenfach krönen, darum befahl Er ihr diese sieben Tage alljährlich zu feiern.

אני אצביח את המזבח
mit dem Palmenzweig und den
ארוכותי תחת שירי חן
Aroboth unter lieblichen Gesän-
אני אצביח את המזבח
gen und rufe wiederholt: אני
אני אצביח את המזבח
והו הושיעה נא
O belebe die im
Grabe Schummernden mit
Deinem allbelebenden Thau!
אני אצביח את המזבח
Gebenedeit seist Du, Ewiger,
אני אצביח את המזבח
der die Todten belebt.

בְּאֵלֶּהּ בְּאֶסְיָהּ. פְּדוּת וְגִילָהּ
לִי דְהוֹסְיָהּ. עוֹז וַיְשׁוּעָה לִי
תוֹסְיָהּ. סְכוּךְ נֶשֶׁק זְרוּעַ
לְהַחֲשִׂיף: נוֹצְרֵי כֶּדֶת יָמַי
חֲגִיגָתוֹ. מְלוֹן סֶכֶת עוֹר
תִּהְיֶה הַשְּׁנֵתוֹ. לְקִשׁוֹר לוֹיֵית
צִלְצֵל דְּגָתוֹ. כְּגִבּוּרֵי כַּחַל
חַוּוֹת אֶפְיָקֵי גְאוֹתוֹ: יוֹשֵׁב
בַּסֶּכֶה תָמוּר נִוָּה אֶהְלוֹ.
טָלוּד עֵצֵי עֶדֶן יֶאֱהִילוֹ. חוֹם
יוֹם הַבָּא בָּבוֹא לְהַבְהִילוֹ.
זְכוּתוֹ תִּלְיֵן בַּסֶּכֶה לְנִהְלוֹ:
וְשׁוֹבַע שְׁמַחוֹת מִדְּשָׁנָה.
הָלוֹא בַּעַדָּה שׁוֹבַע
מְשָׁאֲנָה. ^{Borb.} דְּגִילָהּ לְהַגְדִּיר
שִׁבְעָה שׁוֹשְׁנָה. גִּזְרֵי לְחֻגְגָּה
שִׁבְעָה בַּשָּׁנָה:

הַמְּזַבְּחֵי בְּכַפּוֹת וּבְעֶרְבוֹת.
בְּאֵתֵי לְסַבְּבָנָהוּ בְּשִׁיחוֹת
עֶרְבוֹת. ^{Borb.} אֲנִי וְהוֹ
הוֹשִׁיעָה נָא בְּנֵיב לְהַרְבּוֹת.
אֲרוֹרוֹת מִלְּקַחְתִּיּוֹת יוֹנֵי
אֶרְבוֹת:

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אוי Einst wird die jetzt verfallene Pracht-Hütte David's, (der Tempel) wieder errichtet werden, zur ewigen Dauer, in ihrem Umkreis unendlich vergrößert, wird ihr Flächeninhalt sechs und dreißigmal vergrößert werden. Jene Tenne (nach Samuelis 2. K. 24.) war fünf hundert Ellen lang und fünf hundert breit; diesem wird der Allgütige noch dreitausend Ellen in Länge und Breite zu messen. Des Tages wird ihn das Gewölk beschatten, und vor Hitze schützen wie Schatten der Nacht. Und das Volk, das jetzt die Zeremonie der Suckah beobachtet, wird einstens dadurch neu erblühen. Auch Barbaren werden kommen, es öffentlich zu begehen, das Fest zu feiern und den Herrn freudig anzubeten. Die Verehrer werden aus allen Enden herbeieilen, und das Fest sieben Tage begehen alle Eingeladenen aus der Ferne werden sich vereinen, und

עוסד ע"ס א"ת ב"ש.

אוי סכת דוד הנופלת.
תקים לבל תהי עוד
משפלת. במדותיה נוסבת
ומכפלת. שלשים וששה
כמו שהיתה מתכפלת;
גורן שהיתה באורך חמש
מאות. רחבה על חמש
מאות. דוד ינטה קו
משלשת אלפי אמות.
קצובה על שלשת אלפי
אמות; הסכיכה בענן צל
יומם. צלליה מסככים בליל
צל יומם. ועם אשר עתה
סכה בקומם. פרוח יפרחו
בה בסיומם; זרים יאתו
לשמה בחסף. עשורת
הגיגה להשתחוות בכסף.
חרבוני קיץ ילהטם לשסף.
סגורים במסגר על חמשים
כסף; טסים ועפים בקצות
יקריה. נסככים בשבע
קרוא מקראיה. ^{בשב.} יואגרו
מפרחק כל קרואיה.

befrängt einziehen in den Tempel des Berges Zion.

Der Herr wird regieren ewiglich; Dein Gott, Zion! durch alle Zeiten, Hallelujah!

Du Allgütigster, thronst unter Lobgesängen Israels, אל נא!

Laß das Gebot von der Suckah nicht geringfügig Dir erscheinen, denn nach Verhältniß aller andern Gebote sind auch ihre Verordnungen gewichtig. Wie sie vorschriftsmäßig gefügt und geebnet, werden auch alle, die sie bewohnen vor Unfall sicher sein. Wer sie verachtet, wird einst zur Strafe gezogen, und in der Flammehitze des Tages (aus Mangel an Schutz) seine Strafe finden; die Frommen aber werden unter der Decke der Suckah Schutz finden, sich darin vergnügen, und vor jeden Unfall geborgen sein. Einst werden sie unter jedem Zelte aufgenommen, so freudig sich darunter ergehen, wie in einem Wonnegefeld; zum Lohne wird ihnen beschieden werden die Suckah des Ewiglebenden, Selbstständigen, Allfurchtbaren, Allerhabenen, und Allerheiligsten.

בְּתוֹרִים לְמִכּוֹן הַר צִיּוֹן
וְעַל מִקְרָאֶיהָ:

יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלְלוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בְּלֹ תְהִי מִצְוַת וּ סְכָה
בְּעֵינֶיךָ קִלְהָ. כִּי כִּנְגַד כָּל
מִצְוֹת דַּת חֻקוֹתֶיהָ שְׁקוּלָה.
הַמְעֻזָּקָה וְהַמְסַקְלָה. סְלוּל
מִסְקָה. בְּסִלְסוּלֶיהָ מִסְקָלָה.
כִּי לְכָל שׁוֹמְרֶיהָ לֹא יֵאָרַע
תְּקִלָּה. וְכָל בּוֹגְדֶיהָ לְעֵתִיד
לָבֹא לָקַח מֵהֶם קִלְלָה.
בְּלֹהֵט הַיּוֹם הַבֹּא קְלוֹנָם |
מִקְלָה: וְחוֹסִיָּה לְצַדִּיק
מִכְרִיעָה. וּבָם מִתְרוֹעֵעָה.
לְסוּכָכֶם מִרְעָה. אוֹתָם
לְהִרְעָה. בְּסִבַּת יְרִיעָה.
לְהִיזוֹת רוּעָה. שְׂאֵתָה בְּטוֹב
מִרְעָה. אֶתְנַנֶּה לְפִוְרְעָה.

בְּסִכַּת חַי וְקַיִם

Gemeinde
u. Borb.

נִזְרָא וּמָרוֹם וְקְדוּשָׁה:

סס כנסנכ אלעזר ברבי קליר.

אלים כהשעין אב תחת עין סכה. ונצב
 להאריחם בנפש חשוכה. לבדיו שמר בלוד קו
 בקי למשכה. ועמד וגו' ופסח בעדם לסוכה.
 על כי תועים למד תעוב מסכה. ומאם רהבי
 גויה ונעמתה לו יסכה. זכה בכך גועו שלול דת
 נסוכה. ברוח הקודש סכות כמו הזרם סכה:
 רגל גביר אחים וסע פעמים סכותה. ומארמי
 ושעיר בעדו סכותה. בכך חניטיו סעו ראשית
 סכותה. ושבעת חזויו משי עלימו סכתה: ידאו
 חורבה עדים | מקשרים. עננים סכוכים בעל כנפי
 נשרים. רגש | שנאנים חזו מאשרים. שבע מחיצות
 סוככות ולחם | מחשרים: בטלול ענניו הרביבן
 בין סכך לסכך. ויתיצבו תחתיו כבתחתית | סכך.
 ידעם תבנית משכן איך יהי מסכך. ובתבניתו
 לבנון מוכן לסכך: קצב בין קודש לקודש תת
 בודל ממסך. מחיצות לסכך בפרוכת המסך:
 לכרובי סככים. כפורת סוככים. משם רוח סכים.
 וצור עמם | מסכים: יקרו שמה סכות. שלש פעמים
 בסכות. רמז לשלש בכל סכות. דפנות מסכות:
 רצוי דת השואבה שאבו. חקוק בה חשבו.
 כמו בסין קשבו. בסכות תשבו:

Borb.

א Allmächtiger! in Ewigkeit ver- herrlicht, in Ewigkeit geheiligt! Du wirkst in alle Ewigkeit herrschen und

אל נא. לעולם תוערין. ולעולם תוקדש. ולעולמי עולמים תמלוך

erhoben werden, Gott, König, Furchtbarer, Erhabener und Heiliger! Du bist der König aller Könige, Deine Herrschaft dauert ewig! Unterhältet euch von Seinen Wunderthaten, verkündet Seine Macht, rühmet Seine Herrschaft, heiligt und erhebet Ihn, singet Preis- und Danklieder, die Macht Seiner preiswürdigen Majestät.

Ihn, der mich schirmt zu meinem Schutze, der mich zu einem Reiche erhebt durch Seine Herrschaft, den Allheiligen! Der mich wie vormals zu dem ersten Volke erhebt, und mich wahr wie Augenbild, Ihn will ich rühmen mit Mund und Zunge, den Allerhabensten und Allerheiligsten!

שחרית ליום ב' דסכות

וְתַתְּנֵנָּא: הָאֵל מֶלֶךְ נִוְרָא מְרוֹם
וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים. מַלְכוּתוֹ נִצְחָה. נִוְרָאוֹתָיו
שִׁיחוּ. סִפְרוּ עִזּוֹ. פִּאֲרוּהוּ צְבָאוֹ.
קִדְשׁוּהוּ רוּמְמוֹהוּ. רוּז שִׁיר וְשִׁבְחָה
תְּנוּקָה תְּהַלּוֹת תְּפַאֲרָתוֹ:

לְסוּכְכִי לְמַסְכִּי. Borbeter u. Gem.
לְנַסְכִּי בְּנַסְכִּי. בְּנַסְיֹכְתָהּ
קָדוֹשׁ:

לְחַדְשֵׁי רֵאשִׁי. Borbeter u. Gem.
כְּמֵרֵאשִׁי. לְנִצְרוֹתֵי כְּאִישׁוֹן.
אֶהְלֵל בְּכָהּ וּלְשׁוֹן. לְמֵרוֹם
וְקָדוֹשׁ:

פ"ס א"ב

אֲמַנְם מִצָּוָה גְּזֵרְתָהּ מִצְוֹת. בְּזֹאת אֲשֶׁר בְּאֶפְיָהּ
תּוֹרוֹת קְצִיבוֹת. גְּזֵרוֹת חֲבָרוּ לָהּ לְצִוּוֹת: דּוֹרֵשׁ
יוֹם זֶה לְיַחְסוֹ רֵאשִׁי. הוּא הַמֶּשֶׁה עֲשָׂר וְהַנְּקֵב
רֵאשִׁי. וּכְדֵי קְבִשְׁרָנוּ כִּי מָחַל רֵאשִׁי: זְכָרוֹן סוּף
שָׁנָה וְהוּא תְּחִלַּת שָׁנָה. חַג הָאֲסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה.
טוֹב יָדִין בּוֹ גְּזֵלֵי שָׁנָה: יִקְחוּ לְשִׁמּוֹ אֲרַבְעַת
מִיָּנִים. כָּלֹוִלִים כְּתוּרִים וּמִזְמָנִים. לְהֵלֵל בָּם
כְּבָעֲנָב וּבְמָנִים: מֵהוֹר הַדָּר הַמְּהֵדָר. נֶאֱדָר
וְנֶהְדָר בְּהֵדָרוֹ לְהֵדָר. סוּד אֶדָר יִקָּר בְּכַתֵּם פּוֹ
לְאֶדָר: עֲנָף עֵץ עֲבוֹת חֲפּוֹת מִבְּחוּץ. פּוֹנוֹת לְכוּן
לֵב מִבֵּית וּמְחוּץ. צְפוּי לְכַפֵּר בְּעַד לֵב שְׁחוּץ:

קִיחַת לֹוֶלֶב וְעַרְבֵי נְחָלִים. רְגִילִים עֲנוֹת בָּם שִׁיר
הַלְּוִלִים. שְׁקוּלִים וְשׁוּיִם כְּבִמְחֹול חֲלִילִים: תְּפִישׁתָּ
שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים וְשִׁתִּי עֲרָבוֹת. שִׁיר לְהַסְלִיל בָּם
לְרוֹכֵב בְּעֲרָבוֹת. אֶתְרוּג וְכַף תּוֹמָר יְחִידִים
מִלְהַמְעִיט וּמִלְהַרְבּוֹת:

לְחֹדְשֵׁי רֵאשׁוֹן. כְּמֵרֵאשׁוֹן. לְנִצְרֵי כְּאִישׁוֹן. אֶהְלֵל
בְּפֶה וּלְשׁוֹן. לְמָרוֹם וְקְדוּשׁ:
Gemelade
u. Borb.

וּבְכֵן יִלְךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

כִּי אָקַח מוֹעֵד. לָבוֹא לְקַץ וּלְמוֹעֵד. כְּמֵאִז
לְדַבֵּר מֵאֵהֶל מוֹעֵד. לִישֵׁב בְּהַר הַמוֹעֵד. בִּירְכָתִי
צְפוּן בְּקִרְיַת מוֹעֵד. קְדוּשִׁים בְּתוֹכָם לְוֵעֵד. לְמוֹעֵד
מוֹעֲדִים וַחֲצִי מוֹעֵד לְהַתְהַלֵּךְ בְּתוֹכָם וּלְהוֹעֵד.
לְהוֹשִׁיבָם בְּאֶהְלִיהֶם כִּימֵי מוֹעֵד. וְעֲנִתָּה הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד. וְסָכָה תִהְיֶה לְצֵל יוֹמָם לְעֵד.
כְּמִלֵּין מִגִּיד יוֹשֵׁר טוֹב תֵּעַד. עַל כָּל שְׁקִים מִצּוֹת
סָכָה לְהָעֵד. וְכָל שׁוֹמְרֵיהָ יָבוֹא וַיֵּעַד. וְאַנְכִי
הַיּוֹדֵעַ וְעַד: כִּי עַמִּי קִיְמוּ מִצְוֹתֶיהָ בְּמִדּוֹתֶיהָ
וּבְקִצְבוֹתֶיהָ. בְּאֲמוֹתֶיהָ וּבְמַחֲצוֹתֶיהָ. בְּדַפְנוֹתֶיהָ
וּבְמִצְבוֹתֶיהָ. בְּסִכּוּכֶיהָ וּבְצִלּוֹתֶיהָ. בְּבִיאוֹתֶיהָ
וּבִיצִיאוֹתֶיהָ. בְּגִדְרוֹתֶיהָ וּבְפָרְצוֹתֶיהָ. בְּחִגִּיגוֹתֶיהָ
וּבְעֲלִיצוֹתֶיהָ. וְזֶר לֹא יִהְיֶה בְּמוֹצְאוֹתֶיהָ. וְנִכְר לֹא
יַעֲבוֹר בְּתוֹצְאוֹתֶיהָ. וְעַרְל לֹא יִשְׁתַּף בְּמַחֲצוֹתֶיהָ.
וְגוֹי לֹא יִרְמוֹס בְּחִצְרוֹתֶיהָ. וְלֹאֹם לֹא יַעֲרֵב
בְּחִיצוֹתֶיהָ. כִּי אִם עַמּוּסוֹ נוֹצְרֵי מִצְוֹתֶיהָ. וְגַם לֹא

יוֹפְרוּ מוֹעֲצוֹתֶיהָ. בְּלֵב שָׁלֵם יָשׁוּבוּ לְקִצּוֹתֶיהָ.
 וּבְנֶפֶשׁ טוֹבָה יָבוֹאוּ חֲצֵרוֹתֶיהָ. עֲתָה יָבֹא עִמִּי
 לְקִצּוֹתֶיהָ. כָּמוֹ הֵם לְבָדֵם דָּגְלוּ מִשְׁבְּצוֹתֶיהָ. כִּן
 בְּדָר יִשְׁכְּנוּ בְרִבְעוֹתֶיהָ. לְתֵת לָמוֹ שֶׁכֶר
 מְרוֹצוֹתֶיהָ. לְקִיץ סֶכֶת אֵל לְרִצּוֹתֶיהָ. לְעֵת חֲדוּק
 אֲרִצּוֹתֶיהָ. בְּאוֹרֵךְ מִפְּאֵת קָדִים לְקִצּוֹתֶיהָ. וְעַד יִם
 אֵי קִנּוּס לְמִצּוֹתֶיהָ. בְּרוּחַב שִׁבְעִים וַחֲמִשָּׁה מִיל
 חֲרִצּוֹתֶיהָ. כְּשׁוֹרוֹת הַכָּרֶם לְחִכְרֶם לְתוֹצְאוֹתֶיהָ.
 גָּבוּל כֹּל שֶׁבֶט וְשֶׁבֶט כֶּךָ יַעֲלוּ בְנִפְיֹצוֹתֶיהָ: וְאִז
 בַּת קוֹל תֵּצֵא בְּאֶרֶץ הַזֹּאת. עַל הַר גְּבוּהַ לְבִשְׂר
 כְּשׁוֹרָה זֹאת. כָּל שָׁקִים מִצְּוֶה זֹאת יָבוֹא בְנוֹעַם
 צוּרוֹ לְחִזּוֹת. לְשִׁקוֹד הַלְתוֹת וְלִשְׁמוֹר מְזוּזוֹת.
 לְהַבִּיט וְלָשׁוֹר נִם עַל זֹאת. יִשׁוּעוֹת עֲלִיזוֹת. עַל
 כָּל כְּבוֹד חֲפּוֹת מְזוּזוֹת. חֲפּוֹת כְּחֲפּוֹת בְּחֲלִיזוֹת
 אַחֲזוֹזוֹת. עַד כֶּסֶף כְּבוֹד מוֹאֲחִזּוֹת. וַיּוֹשֶׁב עַל כֶּסֶף
 בְּיוֹפְיוֹ לְחִזּוֹת בְּמַחֲזוֹר. הַמְצוֹחֲצָחוֹת בַּת שֵׁע
 מַחֲזוֹת. וְכָל אֲשֶׁר תִּדְרִיר לַעֲשׂוֹת זֹאת. יִזְכֶּה לְהֵאמֵר
 לוֹ כְּזֹאת. אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת. יַחֲשֹׁב לוֹ
 כְּשֶׁמֶר כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וּמִי שָׁמַע כְּזֹאת. וּמֵאֵת
 יְיָ הִיְתָה זֹאת. וְהִיא נִפְלְאָת בְּעֵינַי זֹאת. עַד אָבֹא
 לְיוֹשְׁבֵי פְרוּזוֹת. וְאֲשַׁאֲלָה לְזִקְנֵי מִי זֹאת. מֶה
 אֶתְנֶן עִם שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת סֶכֶה זֹאת. וְהֵם יִשְׁיִבּוּנִי
 הַתְּשׁוּבוֹת עֲזוֹת. וַיִּרְאוּנִי מִצְּפוֹנוֹת גְּנוּזוֹת. רַב טוֹב
 הַצְּפוֹן בְּבֵית גְּנוּזוֹת. לְבַעֲלֵי סֶכֶה יְהוּ גְבוּזוֹת.

וּמַחִיל אֶל חֵיל יִצְעָדוּ. וּמַסְכָּה לְסִכָּה יוֹעֲדוּ.
 וּמֵאֵהֶל לְאֵהֶל יוֹעֲדוּ. בְּסִכָּה אֲשֶׁר יִצְמְדוּ. בְּסִכַּת
 שְׁלֹם יִצְמְדוּ. בְּסִכַּת עִמְקִים יִמְדְּדוּ. בְּסִכַּת צִלְצֵל
 יִעֲדְדוּ. בְּסִכַּת סְבִיבּוֹ יִחַדְדוּ. בְּסִכַּת מְלָכִים
 יִתְוַעֲדוּ. בְּסִכַּת צְפוּנָה יִאֲחֲדוּ. בְּסִכַּת נְאוֹת דָּשָׁא
 יִבְדְּדוּ. בְּסִכַּת מִי מְנוּחָה יִכְבְּדוּ. בְּסִכַּת עֵץ חַיִּים
 יִתְיַסְרוּ. בְּסִכַּת שְׁתַּחֲתִיּוֹ יוֹסְעֲדוּ. בְּסִכַּת צִדְלוֹתָיו
 בְּחֵיל יִסְלְדוּ. בְּמַעְלוֹתָיו אֵל יִיחַדְדוּ. בְּמַעְרְבוֹתָיו
 זָר יִאֲפְדוּ. בְּרַחוּבוֹתָיו יִתְרַפְּדוּ. וְשִׁיעוֹר תְּפִישׁוֹתָיו
 יִמְדְּדוּ: חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה הִלִּיכוֹתָיו עֲלוֹת. עוֹבֵי
 עֲקָרוֹ בְּזֶה קוֹ לְהַעֲלוֹת. אֲבָל מְנִיץ עֲנַפְיוֹ אֵין
 בְּמִדָּה לְהַעֲלוֹת. וְעַל יוֹבֵל שְׂרָשׁוֹ פְּעֻלוֹת. וְכֹל
 מִי בְּרֵאשִׁית מְנוֹ נִפְעֻלוֹת. וּפְלָגִים נִפְלָגִים דְּכֹל
 תְּעֻלוֹת. וְשִׁבְעַת פְּתֵי קֶדֶשׁ הַמַּעֲוִלוֹת. תַּחַת סִכַּת
 נוֹפוֹ מַתְעֻלוֹת. וּמִתַּחֲתֵיהֶם שְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת.
 מִסְתּוֹפִים בְּצֶלֶם בְּשִׁיר הַמַּעֲלוֹת. וְעַל גַּבִּים
 שְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת. זֶה לְמַעַלָּה מִזֶּה עוֹלוֹת. וְעַד כִּסֵּא
 הַכְּבוֹד טְסוֹת וְעוֹלוֹת. בְּשִׁיחַ גְּעִימוֹת שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
 וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי כְבוֹדוֹ. וְכְבוֹד וְהִדְר וְתֵן
 הוֹדוֹ. בְּזִיו שְׂכִינָה יִיחַדְדוּ. בְּמִרְאָה פָּנִים יִכְבְּדוּ.
 בְּעֶשְׂרֵה לְבוּשִׁים לְאֲפְדוּ. בְּרִקְמָה וְעֵתִיק לְרַפְּדוּ.
 בְּמִרְאָה הַקִּשְׁתַּת לְחַסְדוֹ. בְּמִרְאָה הַנוֹגֵה לְנִגְדוֹ.
 בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּעוֹדוֹ. אֲשֶׁר בּוֹ צְדָקוֹ יַעֲיֶדוּ. לְפִי
 הָרְשׁוּם בְּכַתֵּב יָדוֹ. וּלְפִי מַעֲשָׂיו וּמַעֲבָדוֹ. יִשְׁקֶם

לְמוֹ פְעֵלָם כַּמַּעֲבָדוֹ: יֵשׁ מִמָּאָה אִמָּה קוֹמְתָם.
בְּתַכְנִית הַיּוֹכֵל רִקְמָתָם. יֵשׁ מִמָּאתַיִם וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת תְּקוּמָתָם. כִּן וְעַד תִּשְׁעַ מֵאוֹת הַקְּמָתָם.
וְלִפִּי שִׁיעוֹר תְּקוּמָתָם. כִּן תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ מַמְלַכְתָּם.
יֵשׁ מֵהֶם מְלֵא הָעוֹלָם מֵהַלְכָתָם. וּמְסוּף הָעוֹלָם
וְעַד סוּפוֹ הַלִּיכָתָם. יֵשׁ מִשְׁשָׁה עָשָׂר עוֹלָמוֹת
מַלְכוּתָם. וְיֵשׁ מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה מִמְשַׁלְתָּם.
וְיֵשׁ מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה שְׁלִיחוֹתָם.
וְשָׁלוֹם גָּדוֹל יֵשׁ בֵּינֹתָם. וְשִׁנְאָה אֵין בְּמַחְנוֹתָם.
וְתַחֲרוֹת אֵין בְּמַחֲצֵתָם. וְאִיבָה אֵין בְּהַלִּיכָתָם.
וּפְלָגוֹת אֵין בְּחֻפָּתָם. וְקִנְיָה אֵין בְּמִשְׁכְּנוֹתָם. וְשִׁנְיָה
אֵין בְּרִפְיֻדָתָם. וְתַנּוּמָה אֵין בְּרַבִּיצָתָם. וְאֶסוּן אֵין
בְּמַגִּוֶרְתָם. וְדַמְעָה אֵין בְּעַפְעָפוֹתָם. וְצָרָה אֵין
בְּמַחְשְׁבוֹתָם. וְצִיָּקָה אֵין בְּטוֹחוֹתָם. וְיִצָּר רָע אֵין
בְּלְבוֹתָם. וְרַע עֵין אֵין בְּדִירָתָם. וּמִיתָה אֵין
בְּמַדוּרָתָם. וּמַחְלָה אֵין בְּגוּיָתָם. שְׁשִׁים כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּנַחֲלָתָם. שְׁמַחִים בְּמַפְעֵלוֹתָם. גְּלוֹים
בִּירוּשָׁתָם. רוֹנְנִים בְּפוֹר חֻלְקָתָם. עוֹלְצִים
בְּאוֹרְחוֹתָם. חָרִים אֶת אֵל בְּחֻדוֹתָם: וְהוּא יִתְהַלֵּךְ
בְּתוֹכָם. עֲמִי לְסִבּוֹ לְמִשְׁכָּם. בְּעַבּוֹתוֹת אֶהְבֶּה
לְהַמְשִׁיכָם. בְּאַבְרָתוֹ לְסוֹכְכָם. תַּחַת כְּנָפָיו
לְסוֹכְכָם. בְּסִתֵּר אֶהְלוֹ לְמִסְכָּם. בֵּינוֹ לְבֵין מְשָׁרְתָיו
לְתוֹכָם. וַיְנִיחַ רוֹכֵב עַרְבוֹת. וַיַּחֵן בְּתוֹךְ מַעֲלוֹת
עַרְבוֹת. בְּצַד־קִיחַת שְׁתֵּי עַרְבוֹת. וְאֶתָּה מַרְבָּבוֹת

קדש אלפי רבבות. לעמד בין הדסי עבות. בצדק
 שלשת אבות: וירום כסא מיוחד. וישב עם זקני
 גוי אחד. אוגדי לולב אחד. ומעמיתים כס אתרוג
 אחד: ויאתיו בני אבות שלשה. היחיסים אום |
 משלשה. יותר מקוראי קדוש | שלשה: ויערב לו
 שיח אמונים. המהללים בארבעת מינים: מארבע
 חיות מרבעי פנים: ויחפץ במחוללי חמשת וששת.
 ההוגים חמשת ועורכים ששת. מהלולי חתולי
 כנפי ששת. ויעורר אהבת איתנים. וכהון פאר
 חתונים. היות למעלה מהם נתונים. ומחיצתם
 תהא מבפנים. ומשתעשעים ביקרה מפנינים. בצל
 שדי לפני ודפנים. ואותם ישאלו שנאנים. בסבת
 נוה שאננים. מה פעל נוצר אמונים. ומה דורה
 במעונים. ומה גלה סוד לנאמנים. ומה חשה
 ממצפונים. והם יבארו למו חיד צפונים. קול רנה
 וישועה אשר כס אמונים. כי הם היו ראשונים. חרב
 פיפות שנונים. הכל במשנה שונים. חדשים וגם
 ישנים. שירות ותשבחות משננים. ואחרים זיע
 חיות נותנים. בקול רעש מנגנים. קדוש וברוך
 עונים. ושרפי מעל עם כנה רננים. ממעל לכסא
 הגונים. ליושב על כסא רוננים. לנערץ בסיד
 קדושים מרננים. פה אחד עונים. וזה את זה
 מכונים. וזה לזה מציינים. וזה מזה מתבוננים. וזה אל
 זה קרוא נבונים. ושלוש קדשה לקדוש נותנים:

בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
 קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ^{Gemeinde u. Vorb.}
 אִזּוּ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֶזֶק מְשֻׁמְעִים קוֹל מְתַנַּשְׂאִים לְעַמַּת
 שָׂרָפִים לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: ^{Gemeinde u. Vorb.}
 מִמְּקוֹמָךְ מְלִכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲפִים אֲנַחְנוּ לָךְ מִתִּי
 תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁפּוֹן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ
 יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר וּלְגִצְחַ נְצַחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מְלִכוּתָךְ כְּדָבָר
 הָאָמַר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ:

יְמִלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ: ^{Gemeinde u. Vorb.}
 לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּהּ וּלְגִצְחַ נְצַחִים קְדוּשָׁתָךְ נְקִדֵּשׁ. וְשִׁבְחָךְ
 אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

Dann betet der Vorbeter בחרתנו אתה bis zu Ende des שיע, siehe oben Seite 32.
 Hernach nimmt man den לולב mit vorherigem Segenspruch על נשילת לולב (wenn
 Sonntag ist wird auch שהחינו hinzugefügt,) sodann betet man הלל, (wenn
 ק"ש תתקבל, הלל, (wenn Sonntag ist wird auch שהחינו hinzugefügt,) sodann betet man הלל,
 Seite 34—42. כמך. אין כנסע, אין כנסע, אין כנסע, u. f. w., und man liest aus der Thora das-
 selbe, was gestern vorgelesen worden ist; dieses alles bis zur הפטרה findet sich
 Seite 49 u. f. w.

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים
 טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמַּת:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁנֵה עֲבָדָיו וּבִישְׂרָאֵל
 עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדְקָה:

הפטרה ליום שני של סכות

במלכים א' סימן ה'.

Es versammelten sich
 bei dem Könige Salomo alle
 Männer von Israel im Monate
 der Ethanim, am Feste, das

(3) וַיִּקְהֵלוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה בְּדִיּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 בַּיּוֹם הַהוּא הָאֵתָנִים בַּחַג הוּא